

N:o 12.

Af Grefve **Mörner, Carl Göran:** *Angående omarbetning af ansvarighetslagen för Statsrådets ledamöter.*

Vid 1871 års riksdag tog jag mig friheten väcka förslag derom, att nu gällande ansvarighetslag för Statsrådets ledamöter, föredragande och Konungens rådgifvare i kommandomål af den 10 Februari 1810, såsom i flera hänseenden antiqverad och innehållande några otillämpliga stadganden, måtte underkastas revision. Denna min motion blef till Lag-Utskottet remitterad, men vann derstädes ingen handläggning. Orsaken härtill är mig obekant, men icke lär det få antagas att frågans läggande å sido härrört från likgiltighet hos Utskottet för densamma eller från misströstan hos detsamma att kunna på ett tillfredsställande sätt lösa nämnda till dess behandling hänskjutna fråga. Anledningen må emellertid hafva varit hvilken som helst, så torde dock, vid betraktande af sjelfva frågans vikt, den utgång, som densamma uti 1871 års Lag-Utskott fått, icke utgöra giltig grund att låta allt framgent dervid bero. Då 106 § Regeringsformen uttryckligen förmår, att, om statsrådsledamot gjort sig enligt samma § till ansvar skyldig, skall Riksrätten döma honom efter allmän lag och den särskilda af Konung och Riksdagen antagna ansvarighetslagen, så tyckes det vara uppenbart, att emellan denna sistnämnda och allmänna lagen sådan stridighet ej bör förefinnas, att ovisshet kan uppstå om hvad som bör såsom lag anses. Att dock för närvarande förhållandet är sådant, lär — för att hålla mig till ett enda exempel — af ingen förnekas, som med 1 § i ansvarighetslagen jemför 8 Kap. i Strafflagen, och att den förstnämnda lagen jemväl i öfrigt är i åtskilliga delar antiqverad, skall vid ett, om äfven blott flyktigt genomögnande af densamma blifva uppenbart. Bibehållandet i oförändradt skick af en sådan lag, sedan uppmärksamheten blifvit fäst på dess brister, utgör, enligt mitt förmenande, någonting så betänkligt och så stridande mot den ordning, som bör vara rådande

i ett på lag bygdt och dervid sig tryggande samhälle, att representationen, för hvilken det måste vara af högsta vigt att det allmänt inses och erkännes, att den med största omsorg vårdar sig om ett noggrannt fullgörande af sina pligter såsom lagstiftare, icke bör låta sig nöja dermed att ett Utskott, genom underlåtenhet att framlägga ärendet, beröfvat densamma möjligheten att förbättra lagen. För att, i hvad på mig kan ankomma, söka bereda tillfälle till rättelse härutinnan, har jag ansett mig icke böra underlåta att vid denna riksdag, då det mig gifna uppdrag att vara ledamot af denna Kammare ännu fortfar, ånyo väcka frågan, och får jag därför härmed värdsamt föreslå,

att en granskning må företagas af nu gällande ansvarighetslag för Stats-Rådets ledamöter, och sådana förändringar dervid uti densamma vidtagas, att den bringas till öfverensstämmelse med nu gällande grundlagar och allmän lag.

Om remiss af denna min motion till Lag-Utskottet får jag värdsamt anhålla.

Stockholm den 25 Januari 1875.

Carl G. Mörner.
